

Příští týden rozjedou filmaři
natáčení politického thrilleru

Příběh kmotra. Předlohou jim byla
knížní trilogie redaktora MF DNES
Jaroslava Kmenty Kmotr Mrázek.

Producent slibuje, že ve filmu
poznáme řadu reálných postav
včetně politiků.

David Rauch, filmový producent

Jdeme provětrat ten naš zatuchlý kamrlík

David Rauch byl u vzniku vesměs úspěšných filmů: Vratné lahve, Tajnosti, Bobule, Lidice. Teď se jako producent pouští do politického thrilleru.

Vidíte i v tomhle žánru diváky úspěch a jakousi jistotu vydělaných peněz, nebo vás na tom láká i něco jiného?

Už jsem dost starý na to, abych se nechal zlákat a omámit jen cinkáním peněz. Ne že by to nebylo fajn, věřím, že ten film úspěšný bude. Ale co mě na něm primárně láká, je něco jiného: možnost ukázat a pojmenovat věci, které po více než dvaceti letech nabyté svobody trápí nejen mě. Říkám si: Už je toho gaunerismu docela hodně, už by se tím měl někdo zabývat.

**Pravda je, že filmů o zločinu saha-jícím do politické sféry tolik ne-
vzniklo.**

Vlastně skoro žádný. Mrzí mě, že v české kinematografii dvacet let hodně tvůrců řešilo a sdělovalo svou zkušenost s drogami – to byl jeden film za druhým. Ale novodobé mafiány neřešil žádný. A když, tak dost komicky.

Jak jste se k filmu Příběh kmotra vlastně dostal?

Když jsme dělali s režisérem Petrem Nikolaevem Lidice a objížděli lokace na natáčení, bavili jsme se o tom, co nás baví, co nás štvě... A protože Petr dlouhou dobu žil ve Francii, tak jsem mu říkal, že mě štvě, že tady nikdo nenatočil takový ten klasický, francouzský politický thriller, s napětím, s tahem na bránu... A on mi řekl: Počkej, počkej, já už něco takového chystám. Film, jehož inspirací jsou knížky Jaroslava Kmenty Kmotr Mrázek. Tehdy to ještě chystal s jiným producentem. A poměrně nedávno mi zavolaal, že se rozešli, protože nenašli společnou řeč, a jestli mě to pořád zajímá. Tak jsem se k tomu dostal.

Kdy začínáte natáčet?

Do čtrnácti dnů budeme dělat podzimní předtáčku. Chceme do filmu dostat všechna roční období, začneme teď na podzim, pak leden, únor a nakonec přelom jara a léta. Aby ten film byl pestrý i z hlediska atmosféry ročních období. Do kin by měl film přijít příští rok 17. listopadu.

To teď máte asi jako producent docela honičku, zvláště když jste se k projektu dostal nedávno?

Je pravda, že mi začínají bezesné noci. Termíny se blíží, musíme vymyslet strategii, jak a kde sehnat chybějící peníze. Některé už jsou, například od Státního fondu kinematografie. Teď oslovujeme televize a s každou se budeme bavit o jejích a našich představách, jestli film vidíme stejně. Pak jsou tu další možnosti – product placement, další granty, privátní sektor...

To mě zajímá: vypráví-li film o mafiánských praktikách takzvaných podnikatelů, kteří podnikateli vám na něj přispějí?

Jsou to ti normální, velmi nemafiánští podnikatelé. Lidé, kteří trpí stejným pocitem jako my, že je třeba ten náš zatuchlý kamrlík trochu provětrat. Ty lidi zdejší prostředí trápí a chtějí to změnit. Ale Petru Nikolaevovi se stalo, že za ním přišel i člověk takzvaně z druhé strany a chtěl film podpořit, protože je taky o něm.

Nějaký mafián?

Řekl větu, kterou si občas opakujeme: Kdo není v Kmentovi, jako by nebyl!

A? Pochodil?

Nepochodil, i když se člověk s těžkým srdcem vzdává takového příspěvku. Ale nepochodil, protože každý tančíme jinak.

Kolik bude vlastně film stát?

Kolem 27 milionů, bez distribučních nákladů. Je to dobovka. Film ukazuje proměnu dvaceti let, takže dobové šaty, auta, ulice... To všechno rozpočet prodražuje.

Nebojíte se, že si lidé cestu k vašemu filmu nenajdou? Přece jen: těžké politické téma, organizovaný zločin, mafiáni v politice, žádná legrace...

Doufám, že diváci ten film ocení jako návrat ke klasickému žánru politického thrilleru, který jsme měli všichni rádi, jen nám ho dlouho nikdo nenabídl. Dneska je základem v kině bohapustá zábava: Diváku, vypni mozek!

To vyznívá jako výčitka. Divíte se lidem, že se chtějí bavit?

Nedívím. Je to v pořádku, ale myslím si, že vedle té zábavy si mají nechat místo na přemýšlení a říkat si: Pozor, nesmím se na ten veřejný prostor úplně vykašlat, protože když se na to vykašlu já, nebudu se o to zajímat, nebudu třeba ani volit, tak se ho zmocní někdo jiný a bude se mnou dál manipulovat. Člověku nemá být jedno, kdo mu vládne a bude vládnout.

V tiskové prezentaci k filmu předpovídáte, že by na film do kina mohlo přijít až tři čtvrtě milionu lidí. Píšete, že diváci „dychtí poznat, kde je tedy pravda“.

Ano, domníváme se, že společnost má hlad po poznání pravdy. Řekněte nám, jak to bylo. Kdo je lump a kdo není lump? Komu máme věřit a komu ne? Lidé jsou zmatení, dezorientovaní, protože zločiny se tady často nevyšetří, většinou se nic nedotáhne do konce. Místopředsedkyně vlády říká, že se čeká, až se chytí nějaká velká ryba. Tak fajn. Tak čekáme všichni. Nevíme na co, ale čekáme. To, že se nemůžeme dočkat, je možná příčinou toho, že ty manýry a systém, které plně využíval František Mrázek, pořád fungují.

Když jsme mluvili o vaší inspiraci francouzskými politickými thriller, myslíte, že naopak váš Příběh kmotra zaujme za hranicemi? Budou tam rozumět zdejším praktikám, kdy kmotr podsvětí chodí za poradcem premiéra Zemana na Úřad vlády?

Tohle téma je univerzální. My se taky díváme na francouzské filmy a víme houby o pozadí těch konkrétních případů, jak je který politik a politik zkorumpovaný. Tenhle problém je celosvětově jasný a zřetelný. Skoro jako bajka.

Mrázek? Bestie s jistým půvabem

Film se bude jmenovat Příběh kmotra a postava, jíž byl Mrázek předlohou, nese jméno František Vedral. Proč ta změna?

Postavy se budou jmenovat trochu jinak, ale realie budou dobové. Tak, jak to bylo. I politiky budou hrát herci. Vnímavému divákovi budou jistě leckoho připomínat, ale nikdo nebude pojmenován. Myslím, že se každý rychle zorientuje.

Je vám povědomý? Kdysi hrál hlavní roli ve filmu Bota jménem Melichar. „Naštěstí můj sedmiletý syn mi nevěří, že jsem to já. Aspoň někdo.“
Foto: Michal Růžička, MF DNES

Proč se tomu pojmenování ve filmu vyhýbáte? Nechcete být tak adresní? Nebo máte strach ze žalob?

Je to jistý druh preventivního očkovaní proti případným nepříjemnostem.

Při čtení scénáře k filmu jsem jednu postavu identifikoval velmi snadno: zpěvák Karel Rott zakládá s Vedralem nadaci Polinter na pomoc pozůstalým po zabitých policistech. Neuvažujete o tom, že byste roli nabídli skutečnému Karlu Gottovi, který s Mrázekem zakládal podobnou nadaci, jen s názvem Interpo?

Uvažujeme o tom, ale myslím si, že ji nepřijme. A já ty jeho důvody pochopím. Ale máme i plán B.

Mimochodem: chápete Karla Gotta, který s Mrázekem spolupracoval a docela nedávno o něm řekl, „byl to milý a veselý člověk“?

Ale to je klíčová věta! Taky jsem potkal lidi, kteří – řekl bych – mají spřízněnou krev s tímhle druhem dravosti, jaký měl Mrázek. Oni ti lidé mají totiž ohromný půvab: okamžitě s nimi získáte pocit, že jde všechno vyřešit, a zatímco vy se trápíte s problémem, oni hned vědí, jak na to. A jsou ochotni vám hned pomoci. Jak to píše Mario Puzo v Kmotrovi: Tihle lidé nikdy neváhají nabídnout vám pomoc jako první. Takzvané nezištné.

Film ukáže věci, které trápí nejen mě. Toho gaunerismu je už docela hodně, už by se tím měl někdo zabývat.

David Rauch

Narodil se v roce 1966 na Kubě, kde žil s rodiči do svých sedmi let. V roce 1983 si zahrál hlavní roli v Troškové filmu **Bota jménem Melichar**. Studoval biologii na Univerzitě Karlově. Po roce 1989 spolupracoval se zahraničními filmaři, kteří natáčeli v Česku. V roce 1994 spolupracoval s Janem Svěrákem jako pomocný režisér na svém prvním filmu: Jízda. Později se jako **druhý režisér či producent** podílel na zhruba deseti filmech včetně Kolji, Vratných lahví či Lidic.

Oni si to vyberou jindy.

Ano. A vědí jak. To je celosvětový fenomén lidí, kteří se takhle dostanou k příležitosti, možnostem, penězům. Tím získají pocit nedotknutelnosti, pocit, že mohou zastupovat Boha na Zemi. Vše s vámi velmi rádi vyřeší a takzvané šíří dobro.

Pro Karla Gotta byl Mrázek milý a veselý člověk. Jak byste Mrázka popsal vy?

Dle předlohy jako bestii s jistým půvabem. Ani ve filmu nechceme postavu Vedrala představit jako zkrvavené oko, které se plíží potměnou ulicí. Naopak. Nikdy byste to do toho člověka neřekli...

... že za ním zůstane pět mrtvol, tedy ve filmu. Přitom ve skutečnosti nebyl František Mrázek za závažné zločiny nikdy stíhán, natož souzen.

Ono když jsou všichni kamarádi včetně policie, státního zastupitelství, tak se nemůžeme divit. Vždyť to vidíme i dnes, když státní zástupce neodstoupí a zároveň má odstoupit, jaké jsou tlaky, co se děje.

Nebojíte se, aby Mrázek alias Vedral nepůsobil na některé diváky jako takový sympaták? Vždy si ví rady, všechno zařídí. Prostě se v tom naučil chodit a nikdo na něj nemohl.

Samozřejmě by bylo špatně, kdy-

bychom vytvořili hrdinu, který by byl vzorem mládeži. Ale nepochybujeme o tom, přestože ukážeme tu odvrácenou tvář toho jeho půvabu, že někteří lidé se pro něj nadchnou a řeknou si: Ty jó, to byl borec. Ale jen trochu inteligentní člověk by měl vědět, že takhle to nejde. V jednom krásném českém filmu Pumpaři od Zlaté podkovy jedna postava říká: Můžeš žrát, nesmiš mlaskat. V momentě, kdy si ti lidé za své nelegální zisky pořízují obrovské vily, žraloky a všechno, tak nevědí, kdy přestat, a začnou překračovat pravidla i toho svého vlastního kmotrovského okruhu. A začnou se požírat navzájem.

Vsadili jsme na výborného herce

Postavu Mrázka měl podle původních představ režiséra Nikolaeva hrát Ondřej Vetchý. Ale nakonec jste se prý rozhodli jinak. Proč?

Ondřej Vetchý z filmu nevypadl, pravděpodobně se přesune do role policajta Cajthamla. Ten se snaží Vedrala dostat, ale na konci ho sejmou jeho kolegové. Ondřej je sice Mrázekovi nesmírně podobný, ale pro diváka by to pořád byl Ondřej Vetchý. A my chceme, aby ta postava Vedrala pro ně byla věrohodná, aby v ní neviděli toho Ondřeje. Proto jsme vsadili na Marka Igundu, slovenského herce, který má ohromné charisma, takovou tu zář, že nic není problémem. Ten bude hrát postavu Vedrala tak, abychom viděli skutečně tu postavu z předlohy. Na Slovensku je Marek poměrně populární, ale pro českého diváka to bude zjevení.

Už můžete říct, kteří další herci si v Kmotrovi zahrájí?

Tak třeba Jan Budař, David Novotný, Andrej Hryc, Viki Kerekéšová.

A vy si žádnou roli nestříhnete?

Tu a tam prý nějakou menší roličku vezmete. Například ve filmu Sklapni a zastřel mě jste hrál postavu s označením „dělník na lešení 2“.

To je pravda. To byl první film, který jsme produkovali, a tam jsme dělali spoustu věcí. V podstatě ve všech filmech, které děláme, se někde mihnou. Ale nejraději inkognito a nepoznán. Prostě role typu dělník na lešení a podobné radosti. Do herecké profese se nehrnu. Obdivuju ji, ale nezávidím ji těm, kteří se jí žijí.

To byla tak strašná ta vaše první zkušenost s hraním? Hlavní role v osmadvaceti let starém filmu Bota jménem Melichar?

No už tehdy mi to přišlo za kamerou zajímavější než před ní. Ten svět před kamerou mě tehdy vlastně vyděsil, co to s člověkem dělá. Zastavovali mě lidi na ulici a já přitom nechtěl být zastavovaný na ulici. Chtěl jsem normálně jít a nebyť vidět.

Takže teď jako producent už máte na ulici klid?

Občas mě někdo pozná, a to se pak i červenám. Naštěstí můj sedmiletý syn mi nevěří, že v tom filmu jsem to já. Aspoň někdo.

Rozhovor vedl:
Jiří Kubík
zástupce
šéfredaktora
MF DNES